
Rozboření Bálových oltářů

By David Wilkerson

October 21, 2002 Všimněte si pozorně úvodního verše 6. kapitoly Soudců: „Činili pak synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýmá, i vydal je Hospodin v ruku Madianským za sedm let“ (Soudců 6:1). Tato slova popisují nekonečný cyklus, který se v Izraeli opakoval po generace.

V předcházejících kapitolách nacházíme tato slova, jak se opakují znovu a znovu. Říkají v podstatě: „A dříve Izraele činili, co je zlé v očích Hospodinových, a sloužili Bálům... a Bůh je ve svém hněvu vydal do rukou jejich nepřátel.“

První případ se objevuje ve 3. kapitole: „A tak v pokoji byla země za čtyřiceti let... a opět činili synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýmá“ (3:11–12). Bůh vydal svůj lid moábskému nepříteli, „proto že činili zlé věci před očima Hospodinovýmá“ (3:12). A Izrael sloužil tomuto pohanému nepříteli osmáct let, snášel utrpení a hrůzu.

Ve 4. kapitole pak čteme: „Činili opět synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýmá. I vydal je Hospodin v ruce Jabína krále Kananejského“ (4:1–2). Tentokrát byl Boží lid zajatcem Kananejských.

Samozřejmě, že pokaždé, když byl Izrael zotročen, volali k Bohu. A pokaždé byl Hospodin vřelý a poslal jim osvoboditele. Ale jakmile spravedlivý vůdce zemřel, tak se lidé, jak se dalo předpokládat, opět vrátili ke svému hříchu. A celý cyklus začal zase znovu. Pokračuje to v námi uvedeném verši z 6. kapitoly: „Činili pak synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýmá, i vydal je Hospodin v ruku Madianským za sedm let“ (6:1).

Během tohoto období byl Izrael neustále ponižován svými Madiánskými nepřáteli. Každý rok, jako hodinový stroj, rabovali Madiánští Izrael, plundrovali jejich úrodu a majetek. Vůdcové Madiánských karavan vypouštěli všechny své velbloudy a dobytek na izraelská pole, aby se pásli. A zvířata úplně zničila úrodu, převalila se přes pole jako kobylinky.

Kdykoliv se Izrael bránil, Madiánští je zahnali na kopce a do hor. Boží lidé nakonec hledali útočiště v jeskyních a doupatech, a museli se živit zdechlinami. „Tedy znuzen byl velmi Izrael od Madiánských“ (6:6). Izrael přešel díky svému nepříteli o všechno: o své domy, o svou potravu, o svůj majetek. Žili jako chuťasové, bez domova, oloupení.

Ještě jednou Písmo říká: „Volali synové Izraelští k Hospodinu“ (6:6). Ale toto volání nebylo kající volání. Izrael volal, protože byl tyranizován Madiánskými. Bylo to volání mučivé úzkosti, způsobené jejich chudobou, jejich ztrátami, jejich nejistotou.

Tentokrát Bůh, předtím než poslal Izraeli vysvoboditele, poslal proroka. Tento Boží muž ukázal prstem na důvod, proč jsou lidé tak sužováni. Poukazuje: „Podívejte se na svou historii. Ve všech případech vás Bůh vysvobodil z rukou všech, kdo vás sužovali. Vyvedl vás z otroctví z Egypta. A řekl vám, abyste se nebáli bohů Amorejských, v jejichž zemi bydlíte. Ale vy jste ho neposlechli. Stále ještě doplácíte na to, že vzdáváte poctu falešným bohům“ (viz 6:8–10).

Hospodin svému lidu v podstatě řekl: „Objasňuji vám to od samého začátku: nemáte se bát nikoho, kromě svého nebeského Otce. Až žádný jiný strach nevstoupí do vašeho srdce. Ale vy jste mě zase jednou neposlechli. Dopustili jste, aby do vás vstoupily všechny možné strachy. A přinutili jste mě, abych vás vydal vašemu nepříteli, aby vás nahnal zpátky ke mně.“

Co bylo tím velkým zlem, do kterého Izrael stále padal, znovu a znovu? Prorok jasně ukázal Izraeli, co bylo jejich hříchem: zapomněli, že jim Hospodin přikázal, aby se nebáli bohů tohoto světa. V 10. kapitole Soudců vidíme, že Boží lid propustil svůj hřích: „Tedy volali synové Izraelští k Hospodinu, k kouce: Zhřešili jsme tobě, tak že jsme opustili tě Boha svého, a sloužili jsme Bálům“ (Soudců 10:10).

Co tím Izraelci mysleli, když tu říkali, že sloužili Bálům? Slovo Bálům je množné číslo. Označuje všechny falešné bohy ve světě. Kořenem slova je Bál, kterého známe z Písma jako démonického ducha. Bálovým posláním je okrást Boha o všechno uctívání a dývu jeho lidu. Dosahuje toho tím, že zaměří naši pozornost na naše okolnosti víc než na Pána.

Právě tohle se stalo Izraeli. Jejich hřích přinesl zármutek, ekonomickou pohromu, terorismus od jejich nepřátel, nejistotu. Faktem je, že Bůh už je neochraňoval. Samozřejmě že stále ještě miloval Izrael, ale musel je vydat na milost jejich nepřítelům, aby je probudil. Snažil se je přivést zpátky pod svá ochranná křídla.

Ale Izrael odmítl propustit, že příčinou jejich krize je jejich vlastní hřích. Je to neuvěřitelné, tyto lidé obžitovali dítí, prolévali nevinnou krev, stávali se smyslnými a závislými na požitech. V důsledku toho na ně dopadalo jedno neštěstí za druhým. Ale nikdy si nespojili tato neštěstí se svou vzpourou. Nedokázali se přimět k tomu, aby uvěřili, že Bůh to všechno dopustil, aby je dovedl k pokání.

Vidím, že Amerika je právě teď ve stejné situaci. Budovy Světového odchodního centra byly zničeny. Pentagon byl v plamenech. Přesto jen malý zbytek z Kristova těla poznal v těchto věcech Boží ruku. Stejně jako to udělal s Izraelem před staletími, předal nás Bůh na okamžik nepříteli. Naše hříchy nás od něj odzily a On nás chce přivést zpátky k NĚmu.

Přemýšlej o tom: během posledních šesti měsíců viděla Amerika nejhorší požáry ve své historii. Celá jedna třetina národa byla v plamenech. Viděli jsme také drastické změny počasí a devastující povodně. A japonští brouci ničí ohromné akry lesa.

Vidíme teď také propuknutí smrtelného viru ze Západního Nilu. A v horním Středozápadu postihla populaci vysoké zvržené mozková nákaza. Přes 50 000 jelenů muselo být utraceno ve snaze zadržet nákazu. Ale někteří odborníci říkají, že možná budou muset zabít dalších 200 000 jelenů, než se nákaza vymytí.

Pokaždé, když se otočíme, zdá se, že čelíme další krizi. Ptám se tě, mohl Bůh přinést jasnější poselství? Říká: „Poklepávám ti na rameno, snažím se tě probudit. Přesto mě dál ignoruješ. To jen způsobí, že zaklepu s větší tvrdostí.“

Dovol, abys se tě zeptal: věříš, že Bůh mohl zastavit muslimské únosce, kteří vletěli s letadly do Twin Towers? Samozřejmě že mohl. Čas od času takové plánované záměry odhaloval. Ale loni ne. Proč? Snaží se k nám mluvit, získat naši pozornost. Dopustil zničení našich symbolů prosperity, protože právě tam jsme umístili všechnu naši pýchu a dývu.

Náš prezident, naši Kongresoví předci a pracovníci bezpečnosti nás varovali: „Velký útok stále ještě přijde.“ Teď slyším, jak někteří křesťané říkají: „Jen si počkejte na velký útok. Bude to bomba v zavazadle. Nebo někdo vypustí neštovice nebo antrax v majoritním městě. Ať se stane cokoliv, budou tam tisíce obětí. A upoutá to pozornost Ameriky. Lidé poznají, že Bůh volá tento národ, aby se k NĚmu navrátil. Zástupy budou volat k Hospodinu.“

Nesouhlasím. Dovolte mi říct, proč.

I kdyby Amerika „volala k Bohu,“ jako volal Izrael, Bůh si přeje něco víc Izrael hlasitě vzlykal, volal ve své úzkosti k Bohu. Tak Hospodin poslal proroka, aby jim ukázal, že hřích na něj přivolał soud. Nuže, aby to bylo pravé pokání, musel Izrael uznat, že jejich hřích způsobil jejich soužení. A právě to udělali, přiznali, že zhešili.

Ale bylo potřeba udělat ještě další krok. Víš, i když možná voláme v pokání k Bohu, On od nás vyžaduje ještě něco. A když tento krok neuděláme, Bůh svou mocnou ruku kvěli nám najevo nedá. Vidíme přesně, co je tím krokem, v dalším Božím příkazu: Strhni Bála.

Právě tohle řekl Hospodin Gedeonovi: „Vezmi volka vyspělého, kterýž jest otce tvého, totiž volka toho druhého sedmiletého, a zboříš oltář Bálův, kterýž jest otce tvého, háj také, kterýž jest vedle něho, posekáš“ (Soudc 6:25).

Předtím si Gedeon pravděpodobně myslel, že činil dostačující pokání. Ostatně, volal k Hospodinu. Slyšel prorocké slovo, které Bůh poslal Izraeli. A plně na něj odpověděl, přiznal svůj hřích.

Vidím stejný postoj k pokání mezi mnoha dnešními křesťany. V církvích od pobřeží k pobřeží volají lidé na svých kolenou k Bohu. A to je dobře. Ale podle Hospodina problém stále ještě zůstává. Je to modla v našem středu: Bál.

Ano, Bál je stále ještě velmi hýčkaná modla dneška. A jestli má být naše pokání úplné, musíme tuto modlu zbořit. Jinak vůbec nebude záležet na tom, jak moc voláme k Bohu, modlíme se nebo se postíme. Žádný z našich skutků nebude mít jakýkoliv účinek, pokud nestrhneme modlu, která se drží tolika srdcí.

Možná se ptáš: „Tak co je tím Balem? Kde ho mohu vidět v akci? Jak by se mohl starodávný falešný bůh představovat v naší moderní společnosti?“

Ve Starém zákoně byl Bál představován vyřezávanou modlou, vyrobenou ze dřeva, kamene nebo kovu. Byl zformován do podoby člověka, hezkého krasavce typu Adónise. I když byla tato modla jenom kus mrtvé hmoty, byl za ním mocný duch.

V našem osvíceném věku si nedovedeme představit, že by se inteligentní osoba klaněla vyřezávané modle. Jistě, existují ještě pohanská náboženství, která používají taková zpodobení v uctívání, včetně buddhismu, Haré Kršna a hinduismu. Ale ať už je modlou Bál, Buddha nebo kterýkoliv z milionů hinduistických bohů, je za ní stejný démonický duch. A tento duch byl poslán z pekla s jediným cílem: způsobit, aby lidé pochybovali o realitě Boha. Je to duch nevěry, prostě a jasně. A napadá naše mysli pochybnostmi o Boží věrnosti.

Je naprosto nebezpečné přijmout tohoto ducha. Jestliže není okamžitě zapuzen při prvním útoku, prosákne do naší mysli. A když už je jednou pochybností a strachu umožněno vstoupit, Bálův duch ovládne duši.

Je-li ponechán bez protestů, Bálův duch nevěry se nastěhuje a postaví si oltář. Nevěra je bezesporu modla. Sklání tě dolů, aby ses podířil její moci. A otevírá tvou duši všem druhům zla. Ve skutečnosti verš, který vidíme v knize Soudců opakovaně – „Činili synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovými“ – se nevztahuje na nějaký hrubý hřích, ale na lidskou nevěru.

Tohle je jasně vysvětlené v 8. kapitole Ezechiele. Duch svatý vzal proroka Ezechiele ve vizi na cestu do svatyně svatých. Zde prorokovi zjevil čtyři žalostné ohavnosti, které Boží lidé spáchali. Potom ukázal Ezechielovi ještě větší ohavnost: „A řekl mi: Synu člověčí, kopej medle tu stěnu. I kopal jsem stěnu, a aj, dvě je jedny. Tedy řekl mi: Vejdí, a viz ohavnosti tyto nejhorší, kteréž oni činí zde. Protož všed, uzřel jsem“ (Ezechiel 8:8–10).

To, co Ezechiel viděl, ho naplnilo hrůzou. Stěny místnosti byly plné obrazů „všelikého podobenství zeměplazů a hovad ohyzdných, i všech ukydaných bohů domu Izraelského“ (8:10). Směrem ke zdi bylo obráceno sedmdesát starších Izraele, houpali kadidelnicemi. Uctívali ducha, který byl za těmi obrazy.

Duch svatý řekl Ezechielovi, že tato scéna zjevuje to, co naplnilo myslí Izraelských starších. A zde je, co si ti muži mysleli: „Nikoli na nás nepatří Hospodin, opustil Hospodin zemi“ (8:12).

Milovaný, tady byl Bálův duch plně odhalen. Skrze vizi danou Duchem svatým Ezechiel viděl, jak si tento duch postavil oltář v lidské mysli a převzal kontrolu. Výsledkem bylo, že izraelští vědci pustili z hlavy, že se o něj Bůh stará. Když porovnávali svou chudobu se zjevnou prosperitou Madianských, mysleli si: „Ke je náš Bůh? Naše modlitby nejsou zodpovězené. Nevidíme žádný důkaz, že pracuje v náš prospěch. Hospodin nás opustil.“

Satan dosáhl svého jediného prvotního poslání: implantovat do myslí věřících, že Bůh není tím, co Bible říká, že je. Šábelť chce přesvědčit, že Bůh není vševědoucí, všemohoucí a o vše se starající. Neustále do tebe vkládá semena pochybnosti. Způsobuje, že si myslíš, že Bůh neslyší tvé modlitby, že nedodrží své zaslíbení, která ti dal. A vysílá Bálova ducha, aby toto dílo v tobě dokončil.

Bálův duch je vždy přítomný u lůžka umírajícího dítěte nebo těžce nemocného člena rodiny. Když vidíme, jak náš milovaný trpí, díváme se Božím záměrem. A náhle do naší mysli vnikne strach. Později, když dojde k úmrtí, je semeno pochybnosti zalito. Brzy zjišťujeme, že se ptáme: „Jak mohl milující Bůh dopustit, aby se to stalo?“

Minulý měsíc jsem poslouchal rozhlasové zpravodajství o útocích 11. září. Vyptávali se stovek lidí. Drtivá většina řekla, že po útoku ztratili všechnu důvěru v Boha. Typická odpověď byla: „Jak mohl spravedlivý, milující Bůh přihlížet a dopustit, aby se to stalo? Nemohu již věřit v Boha, který dopustí, aby tolik lidí zemřelo.“ Někteří lidé prohlásili: „Můj Bůh zemřel 11. září.“

Nezáleží na tom, jestli jsi oddaný milovník Ježíše nebo nevěřící. Po každém neštěstí, katastrofě nebo smrtelném úrazu posílá Satan hordy démonických duchů, aby činili Bálovo dílo. Nastihují se okamžitě, šeptají: „Kde byl Bůh? Jak mohl dovolit, aby se taková věc stala?“

Právě teď se v naší společnosti šíří nejistota. Bankroty jsou na nejvyšší úrovni. Pracující se obávají, že ztratí své zaměstnání. Když se lidé dívají do budoucnosti, jsou přemoženi strachem. Říkám ti, právě v takové době zahajuje Satan mohutný útok. Chce se dostat do tvé mysli, zasadit semena a postavit Bálův oltář. Chce, abys pochyboval o všem, co jsi kdy věděl o Božím slově.

Co máš co říkat Božímu příkaz „strhni Bála“ s námi? Možná si myslíš: „Nemám ve svém životě žádné modláctví. Jak mám rozbořit Bálův oltář?“ Dovol mi, abych znovu zdůraznil, že Bál je duch nevěry. Možná jsi činil pokání z hříchu, volal k Bohu pro milost, věnoval pozornost všem prorockým varováním. Ale jestliže máš ve svém srdci pochybnosti o Boží věrnosti k tobě, podléháš Bálovu duchu. A Bůh ti říká: „Musíš vyrvat ducha nevěry ze své duše.“

Vím, že prostě nerozumíme, jak moc Bůh nenávidí nevíru u svého lidu. Nevidíme ji jako hroznou kletbu, jak ji nazývá Písmo. Neuvědomujeme si, že každá pochybnost, každá myšlenka nevíry, je ze satanova Bálova ducha.

Prorok Jeremiáš popisuje nevíru jako hřích „napsaný pérem železným, rafijí kamene pětvrstvého, vyryt jest na tabuli srdce jejich“ (Jeremiáš 17:1). Podle něj řekl Bůh Izraeli: „Zanítili jste oheň v prchlivosti mé, kterýž až na věky hořeti bude“ (17:4). Co bylo jejich hříchem? „Zloččený ten muž, kterýž doufá v člověka, a kterýž klade tělo za rámě své, od Hospodina pak odstupuje srdce jeho... Požehnaný ten muž, kterýž doufá v Hospodina, a jehož naděje jest Hospodin“ (17:5,7).

Pamatuj si tato silná slova, když svou pozornost opět obrátíme ke Gedeonovi. Tady byl muž, který volal k Bohu, který byl zkroušený ze silného prorockého slova a který tomuto slovu věnoval pozornost. Přesto tento muž v sobě skrýval pochybnosti a strachy. Proč?

Gedeonův otec postavil na jejich pozemku oltář Bálovi. Byla to jen socha vyrobená ze dřeva. Ale duch, který byl za ní, vystavil v Gedeonově srdci pevnost. Pokaždé, když šel Gedeon kolem, promlouval k jeho duši hlas této modly: „Podívej se na svou chudobu, své strádání, nenaplněné potřeby. Kde je Bůh?“ Opravdu, modla tu stála jako svědectví pro každého Izraelitu, který ji viděl: „Bůh není s vámi. Nestará se o vás. Je příliš zaneprázdněn světskými aférami, než aby se zajímal o nakrmení a ochranu svého malého lidu. Hospodin vás opustil.“

Teď v 6. kapitole Soudců přináší anděl Gedeonovi toto slovo: „Hospodin s tebou, muži udatný“ (Soudců 6:12). Bůh tu promluvil právě pět slov. První tři se neobracejí jen na Gedeona, ale na všechny jeho lid, včetně dnešní církve: „Hospodin s tebou.“ Hospodin v podstatě říká: „Toto zaslíbení je všechno, co potřebuješ: Já jsem s tebou.“

Milovaný, tato pravda se musí stát opravdovým základem naší víry. Bez ohledu na to, čemu čelíme – strádání, tragédie, nemoc, chudoba, pokušení – slib našeho Otce platí: „Já jsem s tebou.“ Ve všech našich zkouškách, zvláště když jsme zaplaveni a přemoženi, musíme lpět na tomto slově. Máme volat ve víře: „Vím, že jsi se mnou, Pane. A jestliže ty jsi se mnou, kdo může být proti mně?“

Ale když se Gedeon setkal s Hospodinovým andělem, měl ve svém srdci ducha nevíry. Odpověděl andělovi: „Ó Pane můj, jestliže Hospodin s námi jest, pročpak na nás přišlo všechno toto? A kde jsou všickni divové jeho, o kterýchž vypravovali nám otcové naši, kůlce: Zdaliž nás z Egypta nevyvedl Hospodin? A nyní opustil nás Hospodin a vydal v ruku Madianských“ (6:13).

Znájí ti Gedeonova slova známá? Mluvil o stejných věcech, které naplnily mysl těch sedmdesáti starších v Ezechielově vizi: „Nikoli na nás nepatří Hospodin, opustil Hospodin zemi“ (Ezechiel 8:12). Říkali si: „Ano, Bůh je. On existuje a je všeho stvořitelem. Ale nevšímá si nás. Nevidí naši situaci. Opustil nás.“

Bůh již přikázal Gedeonovi: „Jdi, vysvoboď Izrael. Já budu s tebou.“ Ale stále ještě musel jednat s problémem srdce Hospodin řekl Gedeonovi: „Stále ještě pochybuješ, že jsem s tebou. To je modlářství, Gedeone. To je duch Bála. Teď jdi, vezmi otcova býka a strhni tu modlu. Potom posekej všechny stromy v háji a použij je na vystavení nového oltáře. Zničíš modlu svého otce na tomto oltáři. Chci, abys srazil tento symbol nevíry a úplně ho zničil.“

Proč si Bůh vybral tohoto nevěřícího muže, aby strhnul Bála? Byl to čistý skutek Boží nepřímé milosti. Tady byl muž se silnými pochybnostmi, zápasil, aby uvěřil, že se o něj Bůh kdy zajímal. Byl tak plný

nevíry, že mohl říci andělovi: „Bůh nás opustil.“ A zkoušel Boha, čas od času. Ale při každé příležitosti Bůh odpovídal na Gedeonovu pochybnost.

Dovolte, abych uvedl příklad. Později, když se Gedeon chystal jít do bitvy, testoval Boha. Situace Izraele vypadala nemožná. Tak se Gedeon modlil: „Hospodine, jestli jsi opravdu s námi v této bitvě, dokaž mi to. Položím dnes v noci na trávu ovčí rouno. Zítra poznám, jestli jsi s námi, jestli bude rouno mokré a tráva kolem suchá.“

Možná jsi paf z Gedeonovy troufalosti. Přesto Gedeon následující ráno viděl, že tráva byla suchá. A když zvedl rouno, kapala z něj voda, jak bylo mokré, přesně jak žádal.

Většina z nás je jako Gedeon. Bůh se s námi vřemě setkává ve zkoušce za zkouškou, osvobozuje nás a zaopatřuje naše potřeby. Ale když potom čelíme ještě další situaci, tak říkáme: „Pane, toto je má největší krize. Nikdy jsem nestál tváří v tvář něčemu, jako je tohle. Pochybují.“

Je v tobě míra nevíry? Zápasíš, vznášíš otázky jako: „Kde jsi, Pane? Nevidíš jsi mé slzy? Kde je nějaký důkaz, že jsi se mnou v mé zkoušce? Nepohne má víra tvým srdcem? Proč ode mě neodejmeš tato břemena?“

Hospodin neodsuzuje ani nesnižuje nikoho pro jeho časy pochybností a strachu. Pravda je, že Bůh viděl, že Gedeonovy pochybnosti nejsou obviňováním. Byly to otázky. Gedeon prostě hledal odpovědi.

Říkám ti, že milosrdný Bůh, který se setkal s nevěřícím Gedeonem a povolal ho k akci, chce udělat totéž pro tebe. Naplánoval pro tebe veliká vítězství. A touží přemoci každého nepřítel ve tvém životě. Proto ti chce dát moc a autoritu, abys strhnul každou pevnost: každou pochybnost, každý strach, každou myšlenku nevíry.

Pán mě přesvědčil, že se chystá učinit důkladnou práci v životech mnoha křesťanů. Ve skutečnosti se je chystá dovést k jejich vůbec kdy největšímu vítězství. Již je vede na nová místa pokoje a odpočinku v Kristu. A chystá se pro něj zjevit svou mocnou paži.

Věřím, že tohle je Boží záměr pro mnoho čtenářů tohoto poselství. Bůh se v tobě chystá učinit novou věc. Ale nejprve musíš strhnout každou myšlenku pochybnosti a složit každý strach. Bůh chce, abys ve svém srdci úplně zdemoloval Bálova ducha a začal žít a mluvit ve víře.

Bůh obstará mocného býka, který je nezbytný ke stržení této modly. Dá ti moc a sílu svého Ducha svatého. Takže, oznam nepříteli: „Bůh je se mnou, jáble. Nemůžeš mě zranit. A nemůžeš zastavit jeho plány pro můj život. Hospodin má vítězství, která jsou přede mnou.“

Copyright/Omezení šíření: Tento datový soubor/tato publikace je výhradním vlastnictvím World Challenge, Inc. Může být tištěn/a v plném znění pro osobní potřeby, pro šíření v rámci rodiny nebo mezi přáteli. Text nesmí být žádným způsobem měněn ani upravován a všechny kopie musí obsahovat toto prohlášení o copyrightu. Materiál nesmí být veřejně elektronicky přenášen ani zpřístupněn prostřednictvím FTP či webových stránek s výjimkou worldchallenge.org, davidwilkerson.org nebo tsculpitseries.org.